

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2007/026 Br

in de klacht nr. 2006.3848 (114.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klagers',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers hebben een drietal schadeverzekeringen bij verzekeraar gesloten. Klagers hebben verzekeraar met een beroep op artikel 7:940 lid 3 BW verzocht om tussentijdse beëindiging van deze verzekeringen.

Dit artikel luidt, voor zover hier van belang:

'Indien de verzekeraar zich de bevoegdheid voorbehoudt de overeenkomst tussentijds op te zeggen, komt de verzekeringnemer een gelijke bevoegdheid toe. (...) De verzekeraar kan slechts tussentijds opzeggen op in de overeenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd'.

Verzekeraar heeft dit geweigerd.

In de op de drie door klager gesloten verzekeringen van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

'De verzekering eindigt:

(..)

b. op de eerstvolgende premievervaldatum, indien de *maatschappij* ten minste 2 maanden van tevoren een schriftelijke opzegging aan de *verzekeringnemer* heeft verzonden'.

De klacht

Ten onrechte weigert verzekeraar de verzekeringen van klagers tussentijds te beëindigen. De kern van artikel 7:940 BW is dat er voor verzekeringnemers geen enkele terughoudendheid behoeft te worden betracht bij het tussentijds opzeggen van een verzekering. Dit uiteraard alleen voor zover de verzekeraar voor zichzelf de bevoegdheid heeft bedongen de overeenkomst tussentijds op te zeggen.

De laatste volzin van lid 3 van art 7:940 BW richt zich tot de verzekeraar. Als de wetgever dit ook had willen laten gelden voor de verzekeringnemer, dan had dit nadrukkelijk bepaald kunnen worden. Deze zin is evenwel juist opgenomen

2007/026 Br

om de verzekeringnemer te beschermen tegen al te willekeurige opzeggingen van verzekeraars, gezien de problemen die verzekeringnemers kunnen ondervinden na opzegging van een verzekering door een verzekeraar. Een willekeurige opzegging van een verzekeringnemer richting de verzekeraar daarentegen heeft voor laatstgenoemde volstrekt geen impact. Alleen als dit in grote aantallen gebeurt, baart dit verzekeraar uiteraard zorgen.

Klagers hebben bij navraag vernomen dat de laatste volzin van lid 3 van artikel 7:940 BW dan ook is opgenomen onder druk van de Eerste Kamer bij de behandeling van dit wetsvoorstel juist om de verzekeringnemer bescherming te bieden. Het 'gelijke speelveld' zoals dat in de eerste volzin van lid 3 is omschreven, mag daarom niet van toepassing worden verklaard op de laatste zin. Nu dit zo uitgebreid is beoordeeld door de wetgever is een gang naar de rechter hiermee overbodig geworden.

Het standpunt van verzekeraar

De kern van het vraagstuk dat in deze klacht speelt, is de reikwijdte van de opzeggingsbevoegdheid van de verzekeringnemer onder het nieuwe verzekeringsrecht (art. 7:940 lid 3 BW), in combinatie met het in de verzekeringsvoorwaarden opgenomen recht van de verzekeraar om de overeenkomst tussentijds te beëindigen. Afgezien van de mogelijkheden die in de verzekeringsvoorwaarden aan de verzekeringnemer zijn toegekend om een lopende verzekeringsovereenkomst op te zeggen, geldt volgens het nieuwe verzekeringsrecht de regel dat, wanneer een verzekeraar de bevoegdheid heeft bedongen om de verzekering tussentijds op te zeggen, de verzekeringnemer een gelijke opzeggingsbevoegdheid toekomt. Onder het nieuwe recht heeft de verzekeringnemer dus niet méér opzegrechten verkregen dan de opzeggingsmogelijkheden die een verzekeraar bezit. Evenmin geldt dat door het van kracht worden van het nieuwe verzekeringsrecht een verzekeraar ineens minder rechten geldend kan maken dan voorheen het geval was. Volgens het nieuwe verzekeringsrecht, maar ook op grond van bestaande jurisprudentie, onder andere van de Raad van Toezicht Verzekeringen, kan een verzekeraar, die volgens de verzekeringsvoorwaarden het recht heeft de verzekering tussentijds per premievervaldag op te zeggen, alleen dan van dat recht gebruikmaken als sprake is van een omstandigheid die van dien aard is dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd. Gezien het aan artikel 7:940 lid 3 BW ten grondslag liggende beginsel van 'gelijke monniken, gelijke kappen', gelden bij de toepassing van de bevoegdheid om de verzekering tussentijds te beëindigen voor een verzekeringnemer niet alleen dezelfde rechten, maar ook dezelfde beperkingen. Uit het gelijkheidsbeginsel volgt dat een verzekeringnemer evenmin tussentijds per premievervaldag kan opzeggen als er geen feiten of omstandigheden bestaan die ernstig genoeg zijn om die tussentijdse beëindiging van de verzekeringsovereenkomst te rechtvaardigen.

Met betrekking tot het opzeggingsrecht is met name de laatste volzin van artikel 7:940 lid 3 BW van belang. Deze volzin, die op het allerlaatste moment door de wetgever aan de oorspronkelijke tekst is toegevoegd en die rechtstreeks is ontleend aan het bepaalde in artikel 6:237 lid d BW, bevat geen voor de verzekeraar verzwarende bepaling. Ook uit de parlementaire geschiedenis kan geenszins worden afgeleid dat de wetgever een dergelijke ongelijkheid heeft beoogd. Integendeel, met artikel 7:940 lid 3 heeft de wetgever op het vlak van tussentijdse opzeggingsmogelijkheden slechts een bestaande ongelijkheid

2007/026 Br

tussen verzekeraar en verzekeringnemer ongedaan willen maken. Dit blijkt in het bijzonder uit de Eerste Nota van Wijziging (Kamerstukken I 1999-2000, 19 529, nr. 5, p. 26). In dit licht bezien zou - voorzover relevant - artikel 7:940 lid 3 BW dan ook als volgt kunnen worden gelezen: 'Indien de verzekeraar de bevoegdheid heeft bedongen om op gronden, welke van dien aard zijn dat de gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevegd, de overeenkomst tussentijds op te zeggen, komt een gelijke bevoegdheid de verzekeringnemer toe'.

Uit jurisprudentie van de Raad van Toezicht Verzekeringen blijkt overigens, dat het verzekeraars ook al vóór de komst van het nieuwe verzekeringsrecht niet was toegestaan om een verzekering zonder een gegronde reden per premievervaldag te beëindigen. Met andere woorden, met de komst van artikel 7:940 BW is voor verzekeraars en verzekeringnemers een gelijk speelveld ontstaan. Verzekeraars die (nog) een tussentijds beëindigingsrecht in de verzekeringsvoorwaarden hebben staan, kunnen van die bevoegdheid slechts gebruikmaken als aan de in de wet gestelde voorwaarden is voldaan, hetgeen veelal niet het geval zal zijn. De bevoegdheid om de verzekering tussentijds te beëindigen is namelijk op twee manieren beperkt. Niet alleen dient het recht tot tussentijdse opzegging in de overeenkomst te zijn opgenomen, maar ook moet de opzegging zijn gebaseerd op een grond welke van dien aard is dat gebondenheid aan de overeenkomst niet langer van de verzekeraar kan worden gevegd. Het recht van de verzekeringnemer is daarvan het spiegelbeeld.

Verzekeraar heeft zijn visie voorgelegd aan Prof. Mr. Wansink met het verzoek zijn juridische mening hierover te geven. In zijn advies stelt Wansink dat artikel 7:940 BW op redelijke wijze dient te worden gehanteerd. Het uitgangspunt van wederzijdse gelijkheid van rechten verdraagt zich naar zijn inzicht slecht met de opvatting dat de verzekeringnemer als een 'free rider' zonder meer en zonder enige redengeving per premievervaldatum de polis zou kunnen opzeggen, uitsluitend omdat de verzekeraar zich deze bevoegdheid met zoveel woorden in de verzekeringsvoorwaarden heeft voorbehouden.

Hoewel verzekeraar van mening is dat aan de verzekeringnemer volgens de overeenkomst niet de bevoegdheid toekomt de verzekering tussentijds op te zeggen, is de praktijk sinds jaar en dag over het algemeen al veel genuanceerder. Een verzoek tot beëindiging vóór het einde van de overeengekomen contracttermijn wordt doorgaans gewoon ingewilligd als dat verzoek verband houdt met een zodanige aan de verzekeraar toe te rekenen omstandigheid dat gebondenheid aan de overeenkomst van de verzekeringnemer niet meer kan worden gevegd. Gedacht kan daarbij worden aan de situatie waarin verzekeraar bij de behandeling van een schadeclaim dusdanige fouten heeft gemaakt dat de verzekeringnemer terecht kan stellen geen vertrouwen meer in verzekeraar te hebben. Maar ook andere situaties waarin de verzekeringnemer zich terecht beklagt over acties van verzekeraar of het uitblijven daarvan, zijn voorstelbaar.

De invoering van het nieuwe verzekeringsrecht heeft in verzekeraars standpunt op dit punt dan ook geen verandering gebracht.

Overigens is het in het maatschappelijk verkeer algemeen gebruikelijk dat afgesproken en overeengekomen voorwaarden, waaronder ook contracttermijnen, bindend zijn voor de contractspartijen. Voor afwijking van de afgesproken en overeengekomen voorwaarden, waaronder tussentijdse

2007/026 Br

beëindiging zonder wederzijds goedvinden, is dus volgens verzekeraar een bijzondere rechtvaardiging noodzakelijk.

Verzekeraar heeft dan ook het standpunt kunnen en mogen innemen dat, zonder het bestaan van een zwaarwegende omstandigheid, aan het tussentijdse beëindigingsverzoek van klagers geen medewerking behoefde te worden verleend.

Het commentaar van klagers

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar hebben klagers hun klacht gehandhaafd. Klagers hebben nog aangevoerd dat zij niet zonder enige redengeving de verzekeringen hebben opgezegd, maar dit hebben gedaan omdat zij meer vertrouwen hebben in hun tussenpersoon dan in verzekeraar en elders een betere en goedkopere dekking konden verkrijgen.

Het oordeel van de Raad

Algemene beschouwing

De Raad stelt in deze zaak het volgende voorop.

1. Voor de uitleg van artikel 7:940 lid 3 BW zijn de volgende passages uit de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel 'Vaststelling van titel 7.17 (verzekering) en titel 7.18 (lijfrente) van het nieuwe Burgerlijk Wetboek' (nr. 19 529) en het wetsvoorstel 'Invoeringswet titel 7.17 en titel 7.18 Burgerlijk Wetboek' (nr. 30 137) van belang.

A Bij eerste Nota van Wijziging van 21 juni 2000 (Kamerstukken II 1999-2000, 19 529, nr. 5) is aan artikel 7.17.1.13 (7:940 BW) een derde lid toegevoegd, luidende: 'Indien de verzekeraar de bevoegdheid heeft bedongen de overeenkomst tussentijds op te zeggen, komt de verzekeringnemer een gelijke bevoegdheid toe. De verzekeraar en de verzekeringnemer nemen daarbij een termijn van twee maanden in acht'. Als toelichting wordt in de Nota van Wijziging (p. 26-27) het volgende vermeld: 'Het komt nog al eens voor dat krachtens de polis de verzekeraar en de verzekeringnemer ongelijke opzegmogelijkheden hebben. Zo komt het voor dat de verzekeringnemer alleen kan opzeggen tegen de contractsvervaldatum, maar de verzekeraar ook tegen elke jaarlijkse premievervaldatum. Ook komt de verzekeraar nog al eens de bevoegdheid toe de overeenkomst tussentijds op te zeggen na het vallen van schade, terwijl die bevoegdheid de verzekeringnemer wordt onthouden. Het nieuw voorgestelde derde lid van dit artikel beoogt de opzegmogelijkheden voor beide partijen gelijk te doen zijn. Dit vooral om evenwichtige opzegmogelijkheden te creëren. Het belang daarvan voor de verzekeringnemer kan bijvoorbeeld daarin gelegen zijn dat deze ontevreden is over een afwikkeling van de schade. De mogelijke vrees - met name bij meerjarige contracten tegen een lagere premie - dat door het gelijktrekken van de opzegmogelijkheden de verzekeringnemer onder omstandigheden te gemakkelijk de overeenkomst tussentijds kan opzeggen, kan door de verzekeraar weggenomen worden door zijn eigen opzegmogelijkheden restrictief te formuleren'.

B Blijkens het Voorlopig verslag van de vaste commissie voor Justitie van 31 oktober 2003 (Kamerstukken I 2003-2004, 19 529, A, p. 4-5), de Memorie van Antwoord van 5 oktober 2004 (Kamerstukken I 2004-2005, 19 529, B, p. 13) en het Nader Voorlopig verslag van de vaste commissie voor Justitie van 22 februari 2005 (Kamerstukken I 2004-2005, 19 529, D, p. 5-6) is tijdens de behandeling in de Eerste Kamer de vraag aan de orde gesteld of de verzekeringnemer of uitkeringsgerechtigde wel wordt beschermd tegen een al te willekeurige opzegging door de verzekeraar.

2007/026 Br

Als antwoord daarop is bij de Aanpassingswet (Kamerstukken II 2004-2005, 30 137, nr. 2) aan het slot van artikel 7.17.1.13 lid 3 de volgende zin toegevoegd: 'De verzekeraar kan slechts tussentijds opzeggen op in de overeenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd'.

Deze slotzin is in de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II, 2004-2005, 30 137, nr. 3, p. 7-8) als volgt toegelicht: 'Intussen past bij de verzekeringsovereenkomst in het algemeen wel dat de verzekeraar in beginsel terughoudend is in het hanteren van een bevoegdheid tot tussentijdse opzegging, zeker als er geen sprake is van kwade trouw bij de verzekeringnemer. Hetgeen men hier veelal ook zou kunnen afleiden uit bepalingen van het algemene vermogensrecht, leent zich ook voor een verzekeringsrechtelijke toespitsing. (...) De van verzekeraars te vergen terughoudendheid is tot uitdrukking gebracht in de voorgestelde toevoeging aan lid 3. In elk geval zal voldaan moeten zijn aan de in de verzekeringsvoorwaarden gestelde vereisten. Voorts zal de verzekeraar veelal zorgvuldig moeten overwegen of de omstandigheden voldoende ernstig zijn om opzegging te rechtvaardigen en moeten nagaan of in redelijkheid geen minder ingrijpende maatregel kan worden gevonden die evenzeer recht doet aan de belangen van beide partijen (...)'.
 2. Op 31 oktober 2006 heeft PvdA-kamerlid Heemskerk aan de Minister van Justitie vragen gesteld over het tussentijds opzeggen van verzekeringen. Een van de vragen luidde: 'Geldt de voorwaarde, dat de verzekering alleen tussentijds opzegbaar is als daartoe een voldoende zwaarwegende grond bestaat, ook voor de verzekeringnemer?'. De Minister van Justitie heeft deze vraag als volgt beantwoord: 'Artikel 7:940 lid 3, eerste volzin, BW strekt er niet toe ook aan de verzekeringnemer een beperking op te leggen ten aanzien van de wijze waarop hij zijn opzeggingsbevoegdheid uitoefent. Nu hiermee bij het formuleren van de verzekeringsvoorwaarden rekening kan worden gehouden, behoeft voor nadelige gevolgen voor verzekeraars van deze bevoegdheid van de verzekeringnemer in het algemeen niet te worden gevreesd. Zou onder bijzondere omstandigheden een opzegging door de verzekeringnemer naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn, dan kan de verzekeraar zich daartegen op die grond verzetten (artikel 6:2 lid 2 BW)'. De door Heemskerk eveneens gestelde vraag of het feit dat de verzekeraar zich de bevoegdheid toekent om het contract tegen de jaarlijkse hoofdpremievervaldatum op te zeggen, terwijl de verzekeringnemer slechts het recht heeft om de verzekering op te zeggen tegen de contractvervaldatum (bij langjarige contracten) niet in strijd is met artikel 7:940 lid 3 BW, heeft de Minister van Justitie bevestigend beantwoord. Volgens de Minister van Justitie zal artikel 7:940 lid 3, eerste volzin, BW in zo'n geval meebrengen dat de verzekeringnemer, in weerwil van het feit dat de verzekeringsvoorwaarden slechts voorzien in opzegging door de verzekeringnemer tegen de contractvervaldatum, óók kan opzeggen tegen de jaarlijkse hoofdpremievervaldatum.

3. Op 16 december 2005 heeft Prof. Mr. J.H. Wansink een advies uitgebracht over de uitleg van het bepaalde in artikel 7:940 lid 3 BW. Wansink heeft in dit advies vermeld dat hij geneigd is de vraag, inhoudende of ook voor de verzekeringnemer geldt dat hij slechts tussentijds kan opzeggen indien hij aantoont dat de omstandigheden voldoende ernstig zijn om opzegging te rechtvaardigen, bevestigend te beantwoorden. Het in artikel 7:940 lid 3, eerste zin, BW neergelegde uitgangspunt van wederzijdse gelijkheid van rechten verdraagt zich naar de mening van Wansink slecht met de opvatting dat de verzekeringnemer als een "free rider"

2007/026 Br

zonder meer zonder enige redengeving per premievervaldatum de polis zou kunnen opzeggen, uitsluitend omdat de verzekeraar zich de bevoegdheid met zo veel woorden in de polisvoorwaarden heeft voorbehouden.

4. In zijn circulaire MSS 2007/04 van 29 januari 2007 heeft het Verbond van Verzekeraars alle bij hem aangesloten schadeverzekeringsinstellingen geïnformeerd over het door de Juridische Commissie Schade uitgebrachte advies inzake tussentijdse opzegmogelijkheden van de verzekeringnemer. Naar het oordeel van de Juridische Commissie Schade strookt de interpretatie van artikel 7:940 BW die de Minister van Justitie geeft in de beantwoording van de Kamervragen, niet met de toelichting die destijds door de wetgever bij dit artikel is gegeven. Het Verbond van Verzekeraars wijst er in zijn circulaire op dat het belang van de goede naam van het verzekeringsbedrijf gebaat is bij een zo consumentvriendelijk mogelijk handelen van verzekeraars en raadt de aangeslotenen derhalve aan, behoudens in die gevallen waarin sprake is van strijdigheid met de redelijkheid en billijkheid, zo ruimhartig mogelijk in te stemmen met de wens van een verzekeringnemer om de verzekeringsovereenkomst tussentijds te beëindigen. In zijn circulaire MSS 2007/05 van 2 februari 2007 heeft het Verbond van Verzekeraars, nadat hem vragen hadden bereikt over de uitleg van zijn circulaire van 29 januari 2007, onderstreept dat hij, met het advies ruimhartig om te gaan met tussentijdse opzeggingen, een algemene aanbeveling heeft willen doen aan zijn leden.

5. Artikel 7:940 lid 3 BW koppelt het opzeggingsrecht van de verzekeringnemer aan de opzeggingsbevoegdheid van de verzekeraar, welke bevoegdheid op zijn beurt weer is gebonden aan een polisbepaling. Artikel 7:940 lid 3 BW strekt er derhalve niet toe dat de verzekeringnemer onder alle omstandigheden de verzekering zonder meer kan opzeggen. De in een aantal tussentijdse-opzeggingszaken bij de Raad aangevoerde argumentatie dat een verzekering wordt opgezegd "omdat het nieuwe verzekeringsrecht in werking is getreden", is mitsdien ontoereikend.

6. In een aantal tussentijdse-opzeggingszaken is ook verband gelegd tussen (een verzoek tot) tussentijdse beëindiging van de verzekering door een nieuwe tussenpersoon en de provisieaanspraak die de oude tussenpersoon na overboeking van de verzekering naar de nieuwe tussenpersoon krachtens art. 17 lid 3 van de Wet Assurantiebemiddeling (oud) heeft behouden, welke aanspraak evenwel bij de beëindiging van de verzekering eindigt. In zijn arrest van 11 mei 1990, NJ 1991, 151 m.nt. MMM heeft de Hoge Raad geoordeeld dat niet is uitgesloten dat zich omstandigheden voordoen dat een verzekeraar die onverplicht (onderstreping RvT) meewerkt aan tussentijdse beëindiging van de verzekering, daarbij rekening heeft te houden met de gerechtvaardigde belangen van de oude tussenpersoon. In geval een verzekeraar ingaat op een redelijk verzoek van de verzekeringnemer tot tussentijdse opzegging, zal in beginsel geen sprake zijn van een tussentijdse beëindiging van de verzekering zonder geldige reden, met als gevolg dat een verzekeraar in een dergelijk geval in beginsel ook niet onrechtmatig handelt tegenover de voormalige tussenpersoon.

7. Bij meerjarige verzekeringsovereenkomsten is voorts het volgende van belang. Op grond van het tweede lid van artikel 7:940 BW kunnen de verzekeringnemer en, tenzij het een persoonsverzekering betreft, de verzekeraar een overeenkomst die is aangegaan voor een periode van meer dan vijf jaar, of die voor zulk een periode is verlengd, opzeggen tegen het einde van het vijfde jaar binnen die periode. Daarbij geldt een opzegtermijn van twee maanden. Van deze bepaling kan ingevolge artikel 7:943 lid 3 BW niet ten nadele van de verzekeringnemer of de tot uitkering gerechtigde worden afgeweken indien de verzekeringnemer een natuurlijk persoon

2007/026 Br

is en hij de verzekering sluit anders dan in de uitoefening van een beroep of bedrijf. De Raad is van oordeel dat verzekeraars de particulieren die hun meerjarige verzekeringen tussentijds wensen te beëindigen, in voorkomende gevallen dienen te wijzen op het in artikel 7:940 lid 2 BW bepaalde.

Beoordeling van de onderhavige klacht

8. De Raad kan geen voor partijen bindende uitspraak doen omtrent de vraag of de in artikel 7:940 lid 3 BW neergelegde beperking, inhoudende dat de verzekeraar slechts tussentijds kan opzeggen op in de overeenkomst vermelde gronden welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van hem kan worden gevegd, ook geldt voor de verzekeringnemer die, met een beroep op de eerste volzin van dat artikellid, de overeenkomst tussentijds opzegt. De uitleg van deze wetsbepaling is aan de rechter voorbehouden. Wel kan de Raad beoordelen of het door verzekeraar dienaangaande ingenomen standpunt in redelijkheid verdedigbaar is, omdat, zou dat laatste niet het geval zijn, verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf schaadt.

9. Verzekeraar heeft Prof. Mr. J.H. Wansink gevraagd hem te adviseren over de vraag wat de opzeggingsmogelijkheden van de verzekeringnemer in het nieuwe verzekeringsrecht zijn. Deze heeft zich - zoals uit de Algemene beschouwing blijkt - op het standpunt gesteld dat het verdedigbaar is om ervan uit te gaan dat ook de verzekeringnemer slechts tussentijds kan opzeggen indien hij aantoont dat de omstandigheden voldoende ernstig zijn om opzegging te rechtvaardigen. Door dit advies op te volgen en op grond daarvan het standpunt in te nemen dat klagers - die het bestaan van dergelijke omstandigheden niet hebben aangetoond - de verzekeringen niet per premievervaldag konden opzeggen, heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

10. Het bovenstaande voert de Raad tot de slotsom dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 19 maart 2007 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)